

Bài thông khò Đức Giê-su Ki-tô

Theo Thánh Luca

Gm. Nguyễn Văn Hòa

NK: Bài Thương Khó Đức Giê-su Ki-tô Chúa chúng ta, theo Thánh Lu-ca.

Đến giờ Chúa Giê-su vào bàn ăn với mười hai Tông Đồ và bảo các ông rằng:

GS: Thầy đã ao ước ăn lễ Vượt Qua này với các con trước khi chịu khổ nạn. Thầy

bảo các con rằng: "Thầy sẽ chẳng bao giờ ăn lễ này nữa cho đến khi

NK:

lễ này được thực hiện trong Nước của Thiên Chúa". Rồi Người cầm lấy chén tạ ơn và

GS:

phán rằng: "Các con hãy lãnh nhận chén này mà chia cho nhau Thầy bảo

các con rằng: Thầy sẽ không uống thứ nho này nữa cho đến khi Nước Chúa đến.

NK: Đoạn Người cầm lấy bánh tạ ơn, bẻ ra và trao cho các ông mà phán rằng:

GS: "Đây là Mình Ta hiến ban vì các con, các con hãy làm việc này để mà nhớ đến Ta".

NK: Cùng một thể thức ấy, sau bữa ăn tối, Người cầm lấy chén mà phán rằng:

GS: "Chén này là Tân Ước trong Máu Ta sẽ đổ ra vì các con. Vả lại, này tay kẻ nộp Ta đang

ở gần Ta ngay trên bàn đây. Đành rằng Con Người sẽ ra đi như đã được ấn định, nhưng

NK:

vô phúc cho kẻ nộp Người. Bấy giờ các ông bắt đầu hỏi nhau xem ai trong nhóm họ

là kẻ làm điều này. Giữa các ông cũng xảy ra một cuộc tranh giành xem ai

trong họ được coi là cao trọng hơn hết, nhưng Người bảo rằng:

bắt dân gọi mình là ân nhân. Phần các con thì không như thế, vì ai

cao trọng hơn các con thì hãy trở thành như người nhỏ nhất, và kẻ làm đầu hãy

trở thành như người hầu bàn. Vì người ngồi ăn và kẻ hầu hạ, ai trọng hơn, nào

chẳng phải là kẻ ngồi ăn ư? Thế mà Thầy, Thầy ở giữa các con như người hầu hạ.

Còn các con, các con đã kiên trì với Thầy trong các cơn gian nan của Thầy và Thầy

xếp đặt Nước Trời cho các con như Cha Thầy đã xếp đặt cho Thầy, để các con sẽ

được ăn uống đồng bàn trong Nước Thầy, và được ngồi trên tòa xét xử mười

NK:

GS:

hai chi tộc Is - ra - el". Rồi Chúa nói rằng: "Si-mon, Si-mon này ma quỷ đòi

sàng các con như sàng gạo, nhưng Ta đã cầu nguyện để con khỏi mất đức tin. Và phần

con, khi đã trở lại, con hãy làm cho anh em con được vững tin".

TN:

NK: Và Phê-rô thưa Người rằng: "Lạy Thầy con sẵn sàng theo Thầy, dù vào tù hay

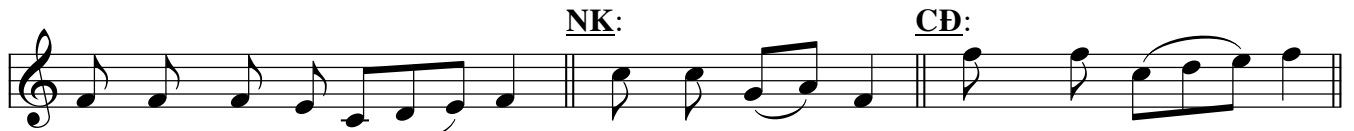
đi chịu chết". Nhưng Người đáp rằng: "Phê-rô, Thầy bảo cho con biết: hôm

nay khi gà chưa gáy, con đã chối rằng không biết Thầy". Và Người bảo các ông rằng:

GS: "Khi Thầy sai các con đi, không mang theo túi tiền, không bị, không giày dép, nào các con

có thiếu thốn sự gì không?". Các ông thưa rằng: "Không thiếu gì hết".

NK: Vậy Người nói rằng: "Nhưng bây giờ ai có túi tiền hãy cầm lấy ai

có bị cũng hãy làm như vậy, và ai không có gươm thì hãy bán áo choàng mình

mà mua lấy gươm. Vì Thầy bảo các con rằng: còn điều này chép về Thầy cũng

cần phải được ứng nghiệm: Người đã bị liệt vào số những kẻ gian ác. Vì mọi điều

đã chép về Thầy phải được hoàn tất". Các ông thưa rằng: "Thưa Thầy, có hai

thanh gươm đây này". Và Người bảo rằng: "Đủ rồi". Đoạn Người ra đi

lên núi cây Ô-liu như thường lệ. Các môn đệ cũng đi theo Người. Đến nơi, Người bảo

các ông rằng: "Các con hãy cầu nguyện để khỏi sa phải cám dỗ".

NK: Rồi Người đi xa các ông một quãng bằng ném một hòn đá, và quỳ gối nguyện

xin rằng: "Lạy Cha, nếu Cha muốn, xin Cha cất chén này xa con, nhưng xin đừng theo

ý con, một theo ý Cha". Bấy giờ, có Thiên Thần từ trời hiện ra an ủi

Người, và Người lâm cơn hấp hối, Người cầu nguyện tha thiết hơn, và mồ hôi

Người chảy ra như những giọt máu rơi xuống đất rất nhiều. Cầu nguyện xong, Người

đứng dậy, trở lại chỗ các môn đệ và thấy các ông còn đang ngủ vì buồn sầu.

Người liền bảo rằng: "Các con ngủ ư? Hãy dậy và cầu nguyện kéo

sa phải chước cám dỗ". Người còn đang nói thì này một lũ đông, và một

người trong nhóm Mười Hai là Giu-đa dẫn đầu. Hắn lại gần Chúa Giê-su để hôn

GS:

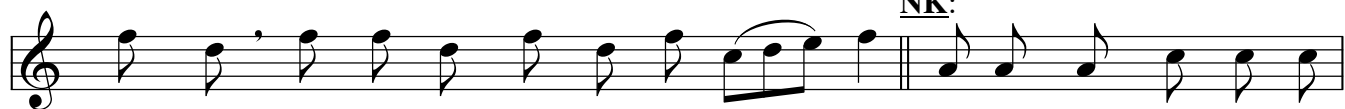

Người. Chúa Giê-su bảo hẳn rằng: "Giu-đa, người lấy cái hôn để nộp Con Người ư?".

NK: Thấy các sự sắp xảy ra, những kẻ đứng chung quanh Người liền hỏi rằng:

NK:

CD: "Thưa Thầy, chúng tôi dùng gươm mà chém được không?". Và một người trong các ông

chém tên đầy tớ vị thượng tế đứt tai phải. Nhưng Chúa Giê-su lên tiếng bảo rằng:

NK:

GS: "Thôi, đủ rồi". Và Người sờ vào tai người đầy tớ ấy mà chữa cho y lành lại.

Rồi Chúa Giê-su bảo những kẻ đến bắt Người gồm các thượng tế, trưởng vệ binh

GS:

đền thờ và kỳ lão rằng: "Các người cầm gươm giáo gây gộc đi

bắt Ta như bắt tên cướp vậy ư? Hằng ngày Ta ngồi trong đền thờ

giữa các người mà các người không bắt Ta. Nhưng đây là giờ của các người

NK:

và của quyền lực tối tăm". Chúng liền bắt Người và điệu tới nhà thầy cả thượng

tế, còn Phê-rô đi xa xa theo Người. Họ đốt lửa ngay giữa sân và ngồi quanh thành vòng.

Phê-rô cũng ngồi lẫn với họ. Một đứa đầy tớ gái thấy ông ngồi gần lửa, thì nhìn

kỹ ông và bảo rằng: "Cả ông này cũng theo Người đó". Nhưng ông chối và nói rằng:

TN: "Này chị, tôi đâu quen biết người này". Một lát sau đó người khác nhìn ông mà nói rằng:

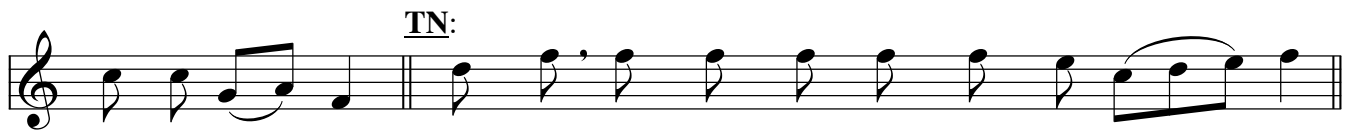
TN: "Chính ông, cũng là người trong bọn đó". Nhưng Phê-rô đáp lại: "Này anh,

đâu có phải tôi". Chừng một giờ sau một người khác quả quyết rằng:

TN: "Đúng ông này cũng theo người ấy, vì ông ta cũng là người xứ Ga-li-lê-a".

NK: Phê-rô đáp rằng: "Này anh, tôi không biết anh muốn nói điều chi".

NK: Khi còn đang nói thì lập tức gà gáy liên. Chúa Giê-su quay lại nhìn Phê-rô,

bấy giờ Phê-rô mới sực nhớ lời Chúa đã bảo ông trước: khi gà gáy, con đã chối Thầy ba lần.

Phê-rô liền ra ngoài và khóc lóc thảm sầu. Những kẻ canh giữ Người nhạo báng và

đánh đập Người. Chúng che mặt Người, vả mặt và chúng hỏi Người. "Hãy đoán

xem ai đánh người vậy". Và chúng còn thốt ra nhiều lời khác nhục mạ Người.

Vừa sáng ngày các kỳ lão trong dân, các thượng tế và các luật sĩ hội lại

CD:

và cho điệu Người ra trước công nghị mà nói rằng: "Nếu ông là Đấng Ki-tô, hãy nói

NK: **GS:**

cho chúng tôi biết nào". Người trả lời rằng: "Tôi có nói các ông cũng chẳng tin

tôi, nếu tôi có hỏi, các ông cũng chẳng trả lời và chẳng tha tôi. Nhưng từ lúc

NK:

này Con Người sẽ ngự bên hữu Thiên Chúa toàn năng". Mọi người ở đấy đều hỏi rằng:

NK: **GS:**

CD: "Vậy ông là Con Thiên Chúa thật ư?". Người đáp rằng: "Các ông nói đúng,

NK: **CD:**

Ta là Con Thiên Chúa thật". Bấy giờ họ nói rằng: "Chúng ta còn cần chứng cứ

NK:

gì nữa? Vì chính chúng ta đã nghe y nói rồi". Đoạn tất cả bọn họ đứng dậy

CD:

và giải Người đến Phi-la-tô. Họ bắt đầu tố cáo Người rằng: "Chúng tôi đã thấy

người này xúi giục dân nổi loạn, ngăn cản nộp thuế cho Xê-da-rê và còn tự xưng là

NK: **TN:**

Ki-tô Vua". Phi-la-tô bảo các thượng tế và đám đông rằng: "Ta không thấy người

NK: **CD:**

này có tội chi". Nhưng họ cố nài rằng: "Người này đã làm náo động dân

chúng, giảng dạy khắp xứ Giu-đê-a bắt đầu từ xứ Ga-li-lê-a đến nơi này".

NK: Phi - la - tô vừa nghe đến Ga - li - lê - a, liền hỏi cho biết có phải đương sự là

người xứ Ga - li - lê - a. Và khi đã biết Người thuộc thẩm quyền Hê - rô - đê, quan

liền sai giải Người cho Hê - rô - đê cũng có mặt tại Giê - ru - sa lem trong những ngày này.

Hê - rô - đê thấy Chúa Giê - su thì mừng rỡ lắm, vì từ lâu ông mong ước thấy Người, bởi

đã nghe nói về Người rất nhiều, và hy vọng Người sẽ cho xem một vài phép lạ.

Nhà vua hỏi Người rất nhiều lời, nhưng Người không đáp gì. Trong khi ấy các thượng tế

và luật sĩ ở đó tố cáo Người dữ dội. Còn Hê - rô - đê và các quân lính thì khi dễ và

nhạo báng Người. Họ khoác cho Người một áo choàng trắng và gửi trả Người cho Phi - la - tô.

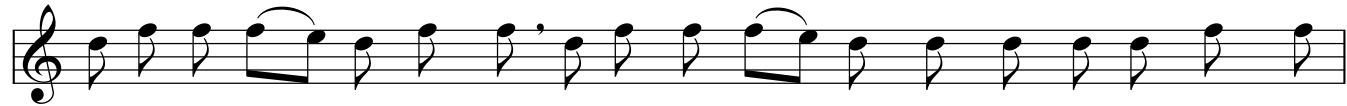
Chính ngày đó, Phi - la - tô và Hê - rô - đê trở thành bạn hữu, vì trước kia họ là thù địch.

Bấy giờ, Phi - la - tô triệu tập các thượng tế, các thủ lãnh và dân chúng lại, rồi bảo họ:

TN: "Các người đã nộp cho ta người này như một kẻ xúi giục dân làm loạn, này đây ta

đã tra xét trước mặt các người, và ta không thấy người này phạm tội nào trong những

tội các người tố cáo. Cả vua Hê - rô - đê cũng thấy vậy, vì ta đã cử các

người đến nhà vua, và nhà vua cũng không thấy có chi đáng tội chết, cả vậy

ta cho sửa phạt rồi sẽ tha về. NK: Mỗi dịp lễ, quan tổng trấn phải phóng thích cho họ một

người tù. CD: Vậy toàn dân đồng thanh kêu lên rằng: "Hãy giết người này và tha Ba - ra

- ba cho chúng tôi". Tên này vì dấy loạn trong thành và giết người, nên đã bị tổng ngục.

Nhưng Phi - la - tô muốn tha Chúa Giê - su, nên lại nói với dân chúng, nhưng

chúng càng la to hơn và nói rằng: "Hãy đóng đinh nó, hãy đóng đinh nó vào thập giá".

NK: Lần thứ ba quan lại nói với dân chúng rằng: "Người này đã làm gì xấu, ta không

thấy nơi ông ấy có lý do để lên án tử hình. Vậy ta sẽ trừng phạt rồi sẽ tha về".

NK: Nhưng chúng lại la lớn tiếng và nhất định đòi đóng đinh Người vào thập giá, và

tiếng la hét của chúng càng dữ dội. Phi - la - tô liền tuyên án theo lời chúng yêu cầu.

Vậy quan phóng thích tên đã bị cầm tù vì dấy loạn và giết người, là kẻ mà chúng đã xin

tha, còn Chúa Giê-su thì quan trao phó để mặc ý của họ. Khi điệu Người đi, chúng bắt

một người xứ Xy - rê - nê tên là Si - mon ở ngoài đồng về, chúng bắt ông

vác thập giá theo sau Người. Đám đông dân chúng theo Người, có cả

mấy người phụ nữ khóc thương Người. Nhưng Chúa Giê-su ngoảnh mặt lại bảo

GS:

với họ rằng: "Hỡi con gái Giê-ru - sa - lem, đừng khóc thương Ta, hãy khóc thương

chính các người và con cháu các người. Vì này, sắp đến ngày người ta

sẽ than rằng: Phúc cho người son sẻ, phúc cho những lòng không sinh nở và những

vú không nuôi con. Bây giờ, người ta sẽ lên tiếng với núi non rằng: hãy đổ

xuống để chúng tôi và nói với các gò nổng rằng: "Hãy che lấp chúng tôi đi vì nếu cây

NK:

tươi còn bị xử như vậy thì gỗ khô sẽ ra sao?". Chúng còn điệu hai tên gian ác nữa

đi đóng đinh cùng với Người. Khi đã đến nơi gọi là Núi Sọ, chúng đóng đinh Người

vào thập giá cùng với hai tên trộm cướp, một đứa bên hữu và một đứa bên tả Người.

GS:

Bây giờ Chúa Giê-su than thở rằng: "Lạy Cha, xin tha cho chúng, vì chúng

NK:
không biết việc chúng làm". Rồi chúng rút thăm và chia nhau áo Người.

Dân chúng đứng đó nhìn xem và các thủ lãnh thì cười nhạo Người mà rằng:

CD: "Nó đã cứu được kẻ khác thì hãy tự cứu mình đi, nếu nó thật là Đấng Ki-tô,

NK:
Người Thiên Chúa tuyển chọn". Quân lính đều chế giễu Người và đưa giẫm cho

CD:
Người uống và nói rằng: "Nếu ông là Vua Do Thái, ông hãy tự cứu mình đi".

NK: Phía trên đầu Người có tấm bảng: Người này là Vua Do Thái đề bằng chữ La Tinh,

Do Thái và Hy Lạp. Một trong hai kẻ trộm bị đóng đinh trên thập giá cũng sỉ

TN:
nhục Người rằng: "Nếu ông là Đấng Ki-tô, ông hãy tự cứu ông và cứu cả chúng tôi".

TN:
NK: Đối lại, tên kia mắng nó rằng: "Mi cũng chịu đồng một án mà mi chẳng sợ Thiên

Chúa sao? Phàm chúng ta, như thế này là đích đáng, vì chúng ta chịu xứng với

việc chúng ta đã làm còn ông này, ông có làm gì xấu đâu nào?".

TN:
NK: Và anh ta thưa Chúa Giê-su rằng: "Lạy Ngài, khi nào về Nước Ngài, xin nhớ đến tôi cùng".

NK: Chúa Giê-su đáp rằng: "Quả thật, Ta bảo người: ngay hôm nay người sẽ ở trên

thiên đàng với Ta". Lúc đó từ giờ thứ sáu đến giờ thứ chín, tối tăm bao trùm khắp cả miền.

Mặt trời trở nên u ám. Màn trong đền thờ xé ra làm đôi ngay chính giữa.

Lúc đó Chúa Giê-su kêu lớn tiếng rằng: "Lạy Cha, Con phó linh hồn con ở

trong tay Cha". Nói đoạn, Người trút hơi thở.

Thấy sự việc xảy ra, viên sĩ quan ca tụng Thiên Chúa rằng: "Ông này quả thật là người

chính trực". Và tất cả dân chúng có mặt thấy cảnh tượng đó và chứng kiến những sự

việc xảy ra liền đâm ngực trở về. Đứng xa xa có những kẻ quen biết Người, và

mấy phụ nữ đi theo Người từ xứ Ga-li-lê-a, họ cũng chứng kiến cảnh này.

Tuy nhiên có một công nghị viên tên là Giu-se, người tốt lành và chính trực.

Ông này đã không đồng ý với mưu toan và hành động của các công nghị viên

khác. Ông quê ở thành A-ri-ma-thi-a trong xứ Giu-đê-a, chính ông cũng trông đợi

Nước Chúa Trời. Ông đến gặp Phi - la - tô và xin xác Chúa Giê - su về.

Đoạn ông hạ xác Người xuống, liệm trong khăn trắng và táng trong mồ đá

đục sẵn, nơi chứa táng xác người nào. Hôm đó là ngày chuẩn bị và sắp

bước sang ngày Sa - bát. Trong khi đó những người phụ nữ đã đi với Người từ

xứ Ga - li - lê - a, cũng theo đến mồ và xác Người được táng như thế nào.

Rồi các bà về sửa soạn thuốc thơm cùng với dầu. Nhưng trong ngày Sa-

bát, các bà nghỉ theo đúng luật.

Ghi chú:

NK: Người kể

GS: Giêsu

TN: Thế nhân

CD: Cộng đồng